

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА

22.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 19-го Марта — 1846 — Wilno. WTOREK, 19-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 12 Марта.

Въ ночь на 7-е число Марта Его Величество Государь Императоръ изволилъ отбыть изъ здѣшней столицы по тракту въ Москву, въ сопровожденіи Генераль-Адъютантовъ Графа Орлова и Адлерберга.

— 6-го числа, въ одиннадцать часовъ вечера, Ихъ Императорскія Высочества Государя Великіе Князья Николай Николаевичъ и Михаилъ Николаевичъ изволили отбыть также по тракту въ Москву, въ сопровожденіи Генераль-Адъютанта Философова.

ВЫСОЧАЙШІЙ УКАЗЪ

Господину Военному Министру.

Позначенный Указомъ Нашимъ, даннымъ вамъ 21-го минувшаго Февраля, призывъ на действительную службу нижнихъ чиновъ, находящихся въ безсрочномъ и годовомъ отпускахъ, въ губерніяхъ: Виленской, Ковенской, Гродненской, Волынской, Подольской, Киевской и въ Царствѣ Польскомъ, признавалъ въ настоящее время болѣе ненужнымъ, повелѣваемъ: распоряженія объ этомъ призывѣ вовсе отменить.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКОГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

С. Петербургъ,
4-го Марта 1846 года.

Варшава, 5 (17 Марта).

Изъ показаній задержанныхъ и арестованныхъ мятежниковъ, принимавшихъ участіе въ извѣстномъ изъ публичныхъ вѣдомостей нашествіи на городъ Седлице, оказывается слѣдующее:

1. Что преступное это покушеніе было слѣдствіемъ обширнаго заговора, въ коемъ участвовали въ некоторые изъ здѣшнихъ жителей.

2. Что главнымъ зачинщикомъ оного былъ подданный сюда изъ Познани, управляющій заговоромъ, тамошній помѣщикъ Брониславъ Домбровский, назначенный мятежниками Главнначальствующимъ бунтомъ на правомъ берегу Вислы.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 12 go Marca.

W nocy na 7-go Marca, NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Jego Mość raczył wyjechać z tutejszej stolicy traktem do Moskwy, w towarzystwie Jenerał-Adjutantów Hrabí Orłowa i Adlerberga.

— Dnia 6-go Marca, o godzinie 11-jej wieczorem, Ich CESARSKIE WYSOKOŚCI WIELCY XIAŻĘTA NIKOŁAJ NIKOŁAJEWICZ i MICHAŁ NIKOŁAJEWICZ wyjechali też traktem do Moskwy, w towarzystwie Jenerał-Adjutanta Filosofowa.

NAJWYŻSZY UKAZ

PANU MINISTROWI WOJNY.

Nakazane Ukazem Naszym, danym wam w dniu 21 zeszłego Lutego, powołanie do czynnej służby żołnierzy i podoficerów, zostających na nieograniczonym i rocznym urlopie, w guberniach: Wileńskiej, Kowieńskiej, Grodzieńskiej, Wołyńskiej, Podolskiej, Rijowskiej i w Królestwie Polskim, uznając w obecnej chwili już za niepotrzebne, Rozkazujemy: rozporządzenia o tém przywołaniu w zupełności cofnąć.

Na oryginalne własną Jego CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

St. Petersburg,
4-go Marca 1846 roku.

Warszawa, 5 (17) marca.

W wiadomych już z pism publicznych wypadkach, dotyczących dokonanego przez niecnym buntowników najścia na miasto Siedlee, z własnych zeznań ujętych i aresztowanych współuczestników w pomienionym zbrodnym czynie, okazało się:

1. Że zbrodnicy ten czyn nastąpił skutkiem rozgałęzionego spisku, mającego także współuczestników w tutejszym kraju.

2. Że głównym sprawcą onego był wysłany tu z Poznania, od przewodzących spiskiem, tamczyny obywatel Bronisław Dąbrowski, mianowany przez spiskowych Głównym Naczelnikiem rokoszu na prawym brzegu Wisły.

3. Что Главными соучастниками в мятежном покушении были: Пантелеонъ Потоцкій, Станиславъ Коцишевскій, Владиславъ Жарскій, Иванъ Литвинскій, Мих йло Мирецкій и Андрей Дескуръ, а дѣйствовавшими агентами означеннаго заговора и помощниками Домбровскаго, Степанъ Добричъ и Карлъ Рупрехтъ. Преступники сіи преданы были военному суду и сентенціею оного, аравно заключеніемъ Полеваго Аудиторіата Дѣйствующей Арміи найдены виновными:

а) Пантелеонъ Потоцкій, владѣлецъ имѣнія Ци-си, въ Люблинской Губерніи, въ томъ, что принималъ дѣятельное участіе, въ распространеніи заговора, съ тѣмъ чтобы возжечь мятежъ въ Царствѣ Польскомъ; что предводительствовалъ шайкою мятежниковъ при нападеніи на г. Седльце, вмѣстѣ съ соучастниками стрѣлялъ въ караульныхъ, на гауптвахтѣ, и въ другихъ, въ слѣдствіе чего 6 человекъ были ранены, изъ числа коихъ одинъ умеръ.

б) Станиславъ Коцишевскій, уроженецъ г. Го-щина, Варшавскаго уѣзда, въ томъ, что участвовалъ въ заговорѣ, чтобы возжечь мятежъ въ здѣшнемъ краѣ, что принадлежалъ къ числу мятежниковъ при нападеніи на г. Седльце, вмѣстѣ съ другими стрѣлялъ въ караульныхъ на гауптвахтѣ, а равно въ другихъ, и ранилъ часоваго.

в) Владиславъ Жарскій, уроженецъ Радомской губерніи, Опочинскаго уѣзда, въ томъ, что участвовалъ въ заговорѣ, чтобы возжечь мятежъ, принадлежалъ къ числу мятежниковъ при нападеніи на г. Седльце, и вмѣстѣ съ другими стрѣлялъ въ караульныхъ солдатъ.

г) Степанъ Добричъ, Варшавскій купецъ, въ томъ, что по порученію заграничныхъ злоумышленниковъ, имѣлъ дѣятельное участіе въ составленіи заговора, чтобы возжечь мятежъ въ Царствѣ Польскомъ.

д) Карлъ Рупрехтъ, уроженецъ изъ Новой Александрии, Люблинской губерніи, въ томъ, что принялъ отъ злоумышленниковъ за границею порученіе содѣйствовать къ возбужденію мятежа въ Царствѣ Польскомъ, для испроверженія законнаго правленія; что дѣятельно занимался составленіемъ заговора и принималъ участіе въ совѣщаніяхъ и приготовленіяхъ къ нападенію на городъ Седльце.

е) Иванъ Литвинскій, житель города Варшавы, въ томъ, что по подговору сообщниковъ заговора, согласился участвовать въ мятежѣ, и при вѣществіи на городъ Седльце находился въ числѣ прочихъ съ оружіемъ въ рукахъ.

ж) Михайло Мирецкій, помѣщикъ Люблинской Губерніи, въ томъ, что состоялъ въ сношеніяхъ съ главнымъ предводителемъ бунта, Домбровскимъ, ѣздилъ съ нимъ для осмотра Ивангородской крѣпости и принялъ отъ него порученіе собирать людей и принадлежать къ шайкѣ.

з) Андрей Дескуръ, житель Люблинской губерніи, въ томъ, что находился въ сношеніяхъ съ злоумышленникомъ Дзвонковскимъ, бѣжавшимъ изъ Царства за границу, по письменному его приглашенію, присоединился къ главному предводителю бунта, Домбровскому, и взялся содѣйствовать ему въ возбужденіи мятежа въ здѣшнемъ краѣ.

На основаніи Высочайше предоставленной Г. Намѣстнику Царства власти, Его Свѣтлости, по разсмотрѣніи постановленнаго военнымъ судомъ приговора и представленнаго Полевымъ Аудиторіатомъ доклада по сему дѣлу, конфирмаціею своею опредѣлилъ: Потоцкаго, Коцишевскаго и Жарскаго повѣстие, перваго въ городъ Седльце, а двухъ послѣднихъ въ г. Варшавѣ: Добрича и Рупрехта, приговоренныхъ къ повѣщенію, по исполненіи надъ ними всѣхъ предварительныхъ обрядовъ, не подвергалъ этой казни, сослать въ Сибирь, въ каторжную работу, съ лишеніемъ ихъ всѣхъ правъ состоянія: Мирецкаго и Дескура, вмѣсто смертной казни, лишить всѣхъ правъ состоянія, подвести подъ висѣлицу, и объявить имъ о дарованіи жизни, а потому сослать въ Сибирь въ каторжную работу: Латина каго, изъявшаго согласіе участвовать въ мятежѣ, и при вѣществіи на городъ Седльце, находившагося въ числѣ бунтовщиковъ съ оружіемъ въ рукахъ, но изъ раскаянія непринимавшаго участія въ ихъ дѣйствіяхъ, по вниманію къ тому обстоятельству, освободивъ отъ смертной казни и выставленія подъ висѣлицею, лишить всѣхъ правъ состоянія, прогнать сквозь строй чрезъ 500 человекъ одинъ разъ, и сослать въ Сибирь въ каторжную работу.

3. że głównymi współuczestnikami buntowniczych tych zamysłów byli: Pantaleon Potocki, Stanisław Kociszewski, Władysław Żarski, Jan Lityński, tudzież Michał Mirecki i Andrzej Deskur, czynnymi zaś agentami pomienionego spisku i pomocnikami Dąbrowskiego, byli: Stefan Dobrycz i Karol Ruprecht. Wszyscy wymienieni przestępcy, oddani pod Sąd Wojenny, wyrokiem tegoż Sądu, oraz Audytoryatu Polowego, osądzeni zostali za winnych, a w szczególności:

a) Pantaleon Potocki, dziedzic dóbr Cisie, w Gubernii Lubelskiej położonych — w tém, iż czynny i gorliwy miał udział w kuwaniu spisku, celem wzniecenia rokoszu w Królestwie Polskiem, że przewodniczył bandzie buntowników przy najściu na miasto Siedlce, strzelał łącznie z współuczestnikami do żołnierzy, wartę na odwachu trzymających, i do innych, skutkiem czego 6 osób zostało ranionych, z liczby których jeden umarł.

b) Stanisław Kociszewski, rodem z miasta Goszczyzna, Powiatu Warszawskiego, — w tém, że przyjął udział w spisku do utworzenia rokoszu w tutejszym kraju, że należał do bandy buntowników przy najściu na miasto Siedlce, strzelał wraz z innymi do żołnierzy na warcie będących, tudzież innych, niemniej, że ranił sztydwacha.

c) Władysław Żarski, rodem z Powiatu Opoczyńskiego, Gubernii Radomskiej, który przyjął udział w spisku, mającym na celu podniesienie rokoszu, należał do bandy buntowników przy najściu na miasto Siedlce, i strzelał wraz z innymi do żołnierzy, wartę trzymających.

d) Stefan Dobrycz, kupiec miasta Warszawy, — w tém, iż, stosownie do zleceń złe-myślących za granicą, miał czynny udział w kuwaniu spisku na wzniecenie rokoszu w Królestwie Polskiem.

e) Karol Ruprecht, rodem z Nowej Alexandryi w Gubernii Lubelskiej, — w tém, że przyjął od złe-myślących za granicą zlecenie dopomagania w podniesieniu rokoszu w Królestwie Polskiem, celem obalenia prawego Rządu, że czynnie zajmował się kuwaniem tego spisku, i miał udział w naradach i przygotowaniach do najścia na miasto Siedlce.

f) Jan Lityński, mieszkaniec miasta Warszawy, — w tém, że z namowy spółków tego czynu zgodził się na uczestnictwo w rokoszu, że znajdował się przy najściu na miasto Siedlce, w liczbie innych, z orężem w ręku.

g) Michał Mirecki, obywatel Gubernii Lubelskiej, — w tém, że zostawał w stosunkach z głównym przewodzącą buntu, Dąbrowskim, jeździł z nim dla obejrzenia twierdzy Iwangorodzkiej, i że przyjął od niego poruczenie zbierania ludzi, oraz mieć udział w bandzie.

h) Andrzej Deskur, mieszkaniec Gubernii Lubelskiej, — w tém, że mając stosunki ze złe-myślącym Dzwonkowskim, który zbiegł z Królestwa za granicę, na listowne jego wezwanie, przyłączył się do głównego przewodzącego buntu, Dąbrowskiego, i sposobił się do pomagania jemu w podniesieniu rokoszu w tutejszym kraju.

Z mocy nadanej przez Najjaśniejszego Pana Jasnie Oświeconemu Xięciu Namiestnikowi Królestwa władzy, Jego Xiążęca Mość, po zawyrokowaniu przez Sąd Wojenny i w skutku przełożenia przez Audytoryat Polowy powyższego stanu rzeczy wyrzekł, co następuje: Potockiego, Kociszewskiego i Żarskiego powiesić, a mianowicie: pierwszego w mieście Siedleach, dwóch drugich w mieście Warszawie. Dobrycza i Ruprechta, skazanych na powieszenie, przy dopełnieniu wszelkich w tym względzie obrządków, przed samą egzekucją pomienionego wyroku udarować życiem, z odestaniem ich do ciężkich robót w Syberyi, i z pozbawieniem wszystkich praw stanu Mireckiego i Deskura, zamiast ukarania śmiercią, pozbawiwszy wszystkich praw stanu, wprowadzić pod szubienicę i objawić, iż życie im darowano, a potem wysłać ich do robót ciężkich w Syberyi. Lityńskiego, który zgodził się mieć udział w rokoszu, i przy najściu na miasto Siedlce znajdował się w bandzie buntowników z bronią w ręku, wszelako przez skruchę nie miał uczestnictwa w ich działaniach, przez wzgląd na tę okoliczność, uwolnić od kary śmierci i wprowadzenia pod szubienicę, pozbawić wszystkich praw stanu, przećdzić przez linią z 500 żołnierzy raz jeden, i odesłać do ciężkich robót w Syberyi.

Въ отношеніи конфискованія имущества выше-
означенныхъ преступниковъ, поступить согласно за-
ключенію Полеваго Аудиторіата, именно: родовое и
благоприобретенное имущество, на основаніи примѣ-
чанія къ 178 статьѣ Части I, Военнаго Уголовнаго У-
става, конфисковать въ пользу казны, а въ отношеніи
имущества, какое можетъ доводиться имъ по наслед-
ству, поступить сообразно узаконеніямъ Царства
Польскаго.

Таковой подтвержденный Его Свѣтлостію На-
мѣстникомъ Царства приговоръ, приведенъ былъ
вчера, въ 10 часовъ утра, въ исполненіе надъ выше-
поименованными лицами, кромѣ Потоцкаго, на гла-
сисѣ Александровской Цитадели.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я .

Берлинъ, 14 Марта.

Всѣ заговорщики, на коихъ, по причинѣ по-
слѣднихъ происшествій въ Познани, сдѣланы важ-
ныя донесенія, отправлены будутъ въ слѣдственную
комmissію въ Берлинъ.

— Тайный совѣтникъ регенціи Якоби, занимаю-
щійся въ министерствѣ внутреннихъ дѣлъ устрой-
ствомъ тюремъ, отправился въ Зонненбергъ для при-
готовленій къ помѣщенію, въ тамошнемъ исправитель-
номъ домѣ, лицъ арестованныхъ по поводу послѣд-
наго возмущенія Поляковъ.

Франкфуртъ на Одерѣ, 13 Марта.

Въ здѣшнемъ Смирительномъ домѣ, пригото-
вляютъ помѣщеніе для задержанныхъ польскихъ мя-
тежниковъ. Въ томъ же зданіи будутъ происходить
и засѣданія комиссіи, наряженной для изслѣдованія
сего безтолково придуманнаго и легкомысленно на-
чатаго мятежа.

— Во вчерашней Бреславской газетѣ пишутъ о за-
держаніи будто бы здѣсь, Бронислава Домбровскаго.
Онъ дѣйствительно находился здѣсь нѣсколько дней
подъ строгимъ присмотромъ полиціи; но задержанъ
не здѣсь, а въ Герцбергѣ, или точнѣе сказать, онъ
самъ явился къ тамошнему начальству, дабы тѣмъ
заслужить нѣкоторое снисхожденіе. По сдѣланному
отсюда распоряженію, отправленъ онъ 10 числа с. м.
въ Зонненбергъ. На кануны отправленія его, прибы-
ли сюда: мать его, сестра, и пятеро дѣтей. Жена
его, какъ слышно, арестована въ Познани.

Познань, 14 Марта.

Изъ Герцогства Познанскаго пишутъ отъ 6-го
Марта слѣдующее: Между прочими, приняты здѣсь
слѣдующія мѣры, по случаю бывшихъ смутеній; Всѣ
Польскіе помѣщики получили отъ Ландратовъ (убѣд-
ныхъ начальниковъ) предписаніе, не выѣзжать изъ
своихъ помѣстievъ безъ особеннаго на то разрѣшенія
начальства, и впредь до распоряженія, дозволяется
имъ находиться только въ чертѣ своихъ владѣній.
Кромѣ того начальство потребовало отъ земскихъ су-
довъ и судебныхъ комиссаровъ, всѣ формальные акты,
заключенныхъ въ послѣднее время Польскими помѣ-
щиками между собою сдѣлокъ. Минаушнія смутенія
поставили въ затруднительное положеніе здѣшнихъ
еврейскихъ капиталистовъ, которые имѣли самыя
запутанныя денежные счета съ Польскими помѣщи-
ками. Здѣсь съ удовольствіемъ замѣчено, что всѣ По-
ляки степенныхъ дѣлъ не принимали участія въ по-
слѣднемъ мятежѣ.

— Президентъ здѣшней провинціи сдѣлалъ рас-
поряженіе, дабы учителя имѣли строгій надзоръ за
квартирами своихъ учениковъ. Четверо учителей,
неисполнившихъ этого, отрѣшены отъ должностей.

— По распоряженію Прусскаго правительства, у-
празднена католическая гимназія въ Тржемешѣ.

— Приходскіе священники въ Субковѣ, Тудлод-
зевскій и Помечинскій, обвиняемые въ политическихъ
умыслахъ, задержаны подъ стражею.

— Бѣжавшій недавно арестантъ, подозрѣвае-
мый въ политическихъ умыслахъ, прозывается Сера-
фимъ Грудзино, и принадлежитъ къ числу монаховъ
Бернардинскаго ордена.

Бреславъ, 15 Марта.

По распоряженію трехъ покровительствующихъ
державъ, наряжена въ Краковъ слѣдственная ком-

Co сіе тyczy конфискации majątku pomienionych zbrod-
niarzy, postąpić stosownie do wyrokuowania Audytoryatu
Polowego, a w szczególności: majątki spadkowe i dorob-
kowe, na zasadzie uwag do art. 178 xieggi 1 Ustawy Wojen-
no Kryminalnej, konfiskować na rzecz Skarbu. Względem
zaś majątku, który przez spadek mógłby się im dostać, za-
stować się do praw Królestwa Polskiego.

Wyrok ten, w konfirmacya Jego Xiążęcej Mości za-
opatrzony, na powyższych osobach, prócz Poteckiego,
dnia wczorajszego, o godzinie 10 przed południem, na pla-
cu przed Cytadellą, w wykonanie wprowadzony został.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y .

Berlin, 14 marca.

Spiskowi, którzy z powodu ostatnich w Poznaniu wy-
buchłych rozruchów, najmocniej są skompromitowani,
wszyscy na indagacya pociągnięci zostaną do Berlina.

— Tajny Radzca rejencyi, Jakobi, zajmujący się w mi-
nistryum spraw wewnętrznych urządzeniem więzień
w Królestwie Prusskiem, udał się teraz do Sonnenberg
w celu uczynienia przygotowań do pomieszczenia tamże
w domu kary, osób ujętych z powodu ostatniego spisku
polskiego.

Fran'furt nad Odrą, 13 marca.

W tutejszym gmachu domu kary i poprawy, czynią
przygotowania do pomieszczenia ujętych polskich powstań-
ców. Tamże główna komisya, wyznaczona do śledzenia
tego tak lekkomyślnie zaprojektowanego, jak szalenie roz-
poczętego rokoszu, czynności swoje odbywać będzie.

— We wczorajszej gazecie Wroclawskiej wzmianko-
wano o Bronisławie Dąbrowskim, jakoby tu miał być uwię-
zionym. Wprawdzie zostawał on tu rzeczywiście przez kilka
dni, pod surowym dozorem policyjnym, ale dopiero uwięzio-
nym został w Hereberg, czyli raczej sam wydał się władzom
tamecznym, aby przez to złagodzić nieco swoją karę. We-
dle wyszłych ztąd rozporządzeń, odesłany został dnia 10
do Sonnenberg. W wilią wyjazdu jego ztąd, przybyli tu
jeszcze: matka jego, siostra i pięcioro dzieci. Zona jego
ma być w Poznaniu uwięzioną.

Poznań, 14 marca.

Donoszą z Wielkiego Xięstwa Poznańskiego, pod
dniem 6 m marca: Do środków ostrożności, przedsięwzię-
tych z powodu ostatnich zaburzeń w Wielkiem Xięstwie
Poznańskim, należy i następujący: Wszyscy właściciele
ziemscy, Polacy, otrzymali od landratów (kommissarzy
powiatowych) rozkaz, nieopuszczania dóbr swoich bez
szczególnego zezwolenia Władzy: a zatem aż do nowego
rozporządzenia, jedynie wśród własnego tylko territorium
przebywać im wolno. Nadto Władze zażądały od sądów
ziemskich i kommissarzy sprawiedliwości wszelkich aktów
dobrowolnych umów, zdziałanych w ostatnich czasach
przez dziedziców Polskich. Szczególniej mocno dotknięci
są tutejsi bankierowi żydowscy ostatnimi wypadkami tu-
tejszemi, oni bowiem stali w najzawilszych stosunkach pie-
niężnych z dziedzicami Polskimi. Spostrzegamy tu
z prawdziwem ukontentowaniem, że wszyscy Polacy doj-
rzalszego wieku, nie mieli żadnego udziału w ostatnich
zbrodniczych zamachach.

— Prezydent prowincyi naszej, polecił Nauczycielom
odbywanie ścisłych rewizyi w mieszkaniach uczniów tu-
tejszych. Cztérzech Nauczycieli, którzy zaniedbali dopeł-
nienia tego, natychmiast od posad usunięto.

— Rząd Królewsko-Pruski zniósł obecnie gimnazyum
katolickie w Trzemesznie.

— Proboszczowie: Tudłodziowski i Pomieczynski w
Subkowie, jako obwinieni o udział w politycznych zama-
chach, zostali uwięzieni.

— Niedawno zbiegły a poszlakowany w politycznych za-
machach więzien, jest mnichem Bernardyńskim, i nazywa
się Serafin Grudzino.

Wroclaw, 15 marca.

Z woli trzech opiekunów mocarstw, ustanowioną
została w Krakowie komisya śledcza, pod przewodnic-
(1)

миссія, подъ предѣдательствомъ командира 10 пѣхотнаго полка, полковника де Гоба.

— Краковскіе священники, вышедшіе было съ процессією въ Подгурже, задержаны въ Вадовицахъ, въ числѣ 22 человекъ. Генераль Коллинъ выѣхалъ въ Вѣну.

— Изъ Кракова сообщаютъ слѣдующія подробности: „Мятежники составили было планъ идти изъ Кракова въ Познань, чтобы присоединиться къ тамошнимъ мятежникамъ, но занятіе Кракова австрійскими войсками и оборотъ дѣлъ въ Галиціи, гдѣ возстаніе дворянъ было совершенно подавлено сопротивленіемъ, встрѣченнымъ со стороны крестьянъ, заставили начальника краковскихъ мятежниковъ направиться къ югу. Число регулярныхъ войскъ, сформированныхъ въ Краковѣ 23, 24 и 25 числа, простиралось, какъ утверждаютъ, до 900, а милиціи и народного ополченія крестьянъ до 200 чел.“

Ней-Берунъ, 5 Марта.

Число краковскихъ мятежниковъ, кои тремя путями пришли въ Пруссію и здѣсь положили оружіе, простирается за 4,000 человекъ; Косель, Нейсе и Плессъ назначены имъ для временнаго мѣстопробыванія.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 10 Марта.

Уже два дня, какъ почты и курьеры изъ Галиціи приходятъ исправно и, по официальнымъ донесеніямъ, въ Лембергѣ не только что спокойствіе тамъ не нарушено, но и въ цѣлой Галиціи возстановленъ надлежащій порядокъ. На границѣ задержано много Польской молодежи, отправившейся въ Галицію. Къ несчастію, многія духовныя лица замѣшаны въ послѣднія смуты, и даже нѣкоторые священники содержатся уже въ кр. Ольмюцѣ. Здѣсь арестованъ недавно эмиссаръ, уговорившій нѣсколькихъ молодыхъ Поляковъ пробраться въ Галицію.

— Въ Австрійскомъ Наблюдателѣ пишутъ: Въ полученномъ 6 Марта, здѣшнимъ военнымъ совѣтомъ, донесеніи отъ Генераль-Майора Коллина, изъ Кракова, отъ 4 с. м., содержатся подробности о вступленіи австрійскихъ войскъ въ этотъ городъ. Изъ донесенія сего видно, что съ 2-го на 3-е Марта, на разсвѣтѣ, послышался барабанный бой въ станѣ мятежниковъ, и вслѣдъ за тѣмъ оказалось, что они снались съ берега Вислы. Около девяти часовъ утра, явились къ Генераль-Майору Коллину депутаты отъ города Кракова, въ числѣ коихъ былъ сенаторъ Копфъ, съ объявленіемъ, что толпы вооруженныхъ мятежниковъ удалились изъ города, и что по несуществующему въ немъ всякой власти, учрежденъ временный комитетъ изъ обывателей, для охраненія общаго спокойствія, который и положилъ обратиться съ просьбою къ начальствующимъ на границахъ округа города Кракова генераламъ трехъ Высокихъ Покровительствующихъ Державъ. Генераль-Майоръ Коллинъ отвѣчалъ: что такъ какъ въ Краковѣ находится налицо семь сенаторовъ, то учредивъ изъ нихъ Сенатъ,—взвѣрить ему управленіе дѣлами, впредь до дальнѣйшаго распоряженія. Послѣ того, Генераль Коллинъ препроводилъ въ Краковскій Сенатъ слѣдующую ноту:

Подгурже, 3-го Марта 1846.

„Послѣ удаленія мятежниковъ изъ Кракова, жители сего города, остававшагося безъ всякаго правленія, просили покровительства трехъ высокихъ державъ, для безопасности лицъ и имущества ихъ; почему объявляю симъ, что распространяю надъ ними такое покровительство, временно, впредь до дальнѣйшаго распоряженія трехъ Высокихъ Державъ, на нижеслѣдующихъ условіяхъ: 1) Городъ Краковъ обязывается выдать мнѣ всѣхъ извѣстныхъ оному зачинщиковъ возмущенія, могущихъ еще скрываться въ городѣ, или извѣдывать мнѣ о мѣстѣ ихъ пребыванія. 2) — Приступить немедленно къ обезоруженію жителей, такъ, чтобы до 5 числа с. м. отнесено было въ замокъ всякое оружіе, для приема коего нарядить туда комиссію. 3) Если въ продолженіе пребыванія нашихъ войскъ въ этомъ городѣ, кто-либо будетъ пойманъ съ оружіемъ въ рукахъ, или въ чемъ-либо домѣ найдено будетъ оружіе, то съ нимъ поступлено будетъ въ 24 часа, по военнымъ законамъ. Для управленія внутренними дѣлами города и его округа, учреждается, впредь до дальнѣйшаго распоряженія трехъ Высокихъ Покровительствующихъ

твомъ Полковника Нобе, Довѣдцы 10-го полку пѣхоты.

— Духовни Краковскіе, которые съ процессією до Подгѣржа вышли, уwięzieni zostali w Wadowicach w liczbie 22. Jenerał Collin wyjechał do Wiednia.

— Z Krakowa donoszą następujące szczegóły: „Planem powstańców było iść z Krakowa na Poznań dla połączenia się z tamiecznymi rokoszanami, ale zajęcie Krakowa przez wojska Austriackie i obrót jaki wzięły rzeczy w Galicyi, gdzie powstanie szlachty było całkowicie stłumione przez opór, jaki znalazło ze strony włościan, spowodowały naczelnika powstańców Krakowskich skierować się na południe. Liczba wojsk regularnych, uorganizowanych w Krakowie w dniach 23, 24 i 25, wynosiła, jak twierdzą, do 900, a milicji i zbrojnej ruchawki włościan do 20,000 ludzi.“

Neu-Berun, 5 marca.

Liczba powstańców Krakowskich, którzy w trzech punktach przeszli do Prussji tu broni złożyli, wynosi najmniej 4,000 ludzi. Kosel, Neisse i Pless, przeznaczono im tymczasowie za miejsca pobytu.

A U S T R I A.

Wiedeń, 10 marca.

Od dwóch dni przybywają tu już regularnie poczty i kuryery z Galicyi, i nie tylko we Lwowie, ale i w całej Galicyi, wedle raportów urzędowych, panuje należyta spokojność. Na granicy aresztowano wielu młodych Polaków, którzy udać się chcieli do Galicyi. Nieszczęściem i wielu z, Polskiego duchowieństwa, z powodu ostatnich zaburzeń mocno jest skompromitowanych, a nawet pewna liczba uwięzionych Xięży, już do fortecy Olomuńca odeślana została. Emmissaryusz, który skłonił kilkunastu Polaków, w naszym mieście zamieszkałych, do ucieczki do Galicyi, już schwytany został.

— *Dostrzegacz Austriacki* donosi: Nadesłany dnia 6-go marca do C. K. prezydium nadwornej wojennej rady, z Krakowa, z d. 4-go marca, raport c. k. Jenerał-Majora Collin, zawiera bliższe szczegóły o zajęciu tego miasta przez c. k. wojsko. — Podług tego raportu, usłyszano w noc, z 2-go na 3-ci marca, nad samym rankiem, bębny powstańców. Skoro świt, okazało się, że ścignęli swoje stanowisko z nad Wisły. Około godziny dziewiątej, przybyła do Jenerał-Majora Collin deputacya z Krakowa, w której był także Senator Kopf, z oznajmieniem, że uzbrojone bandy opuściły miasto, i że, dla braku wszelkieteli dla utrzymania spokojności publicznej, i postanowił udać się z prośbą o opiekę do komenderujących na granicy okręgu wolnego miasta Krakowa Jenerałów trzech Wysokich Mocarstw opiekuńczych. Jenerał-Major Collin dał na to taką odpowiedź, że ponieważ siedmiu Senatorów jest obecnych w Krakowie, takowi więc mają się jako Senat tymczasowie ukonstytuować, pod przewodnictwem Senatora Kopf, i objąć wodze rządu aż do dalszego rozstrzygnięcia. Gdy się to stało, posłał Jenerał Collin następującą notę do rządzącego Senatowi w Krakowie:

Podgórże, dnia 3 marca 1846 roku.

„Ponieważ buntownicy miasto Kraków opuścili, a obywatele tegoż miasta, w którym faktycznie wszelki rząd ustał, prosili o opiekę trzech wysokich mocarstw, dla bezpieczeństwa ich osób i majątków, przyznaje przeto temuż miastu opiekę, jednakże tylko jako tymczasowy środek, — pókad trzy wysokie mocarstwa dalszych rozporządzeń w tym mierze nie wydadzą, a to pod następującymi warunkami: 1) Miasto Kraków odda pod moje dyspozycyą wszystkich jemu znanych naczelników wicherzycieli, którzy może się jeszcze tam znajdują, albo też zawiadomi mnie, gdzie oni przebywają. 2) Ma się odbyć powszechne rozbrojenie, w taki sposób, ażeby do 5-go b. m. w południe, o godzinie 12-iej, złożono w zamku wszelką broń, dla której odebrania komiszya tamże przybędzie. 3) Jeżeli podczas naszego pobytu tamże, zostanie kto schwytany z bronią w ręku, albo w którego domu broń się znajdzie, z tym będzie we 24 godzin podług prawa wojennego postąpiono. 4) Do objęcia kierunku spraw wewnętrznych miasta i jego okręgu, postanawia się, aż do dalszego rozporządzenia trzech wysokich mocarstw opiekuńczych, teraźniejszy Senat, złożony z obecnych Senatorów, pod przewodnictwem Senatora Kopf.“

Державъ, Сенатъ изъ находящихся налицо Сенаторовъ, подъ председательствомъ Сенатора Коффа.“

Генераль-Маіоръ Коллинъ, приказалъ тотчасъ потомъ навести мостъ на рѣкѣ Вислѣ. Прежде чѣмъ это приказаніе было исполнено, показалось на томъ берегу, около четырехъ часовъ по полудни, нѣскольکو штабъ-офицеровъ Россійскихъ войскъ, съ отрядомъ Черкесъ, кои прибывъ къ генералу Коллину, уведомили его о приближеніи значительныхъ Русскихъ военныхъ силъ. Генераль-Маіоръ Коллинъ приказалъ немедленно своимъ войскамъ выступить, и по наведенію со всею поспѣшностію мосту, вошелъ въ городъ Краковъ съ четырьмя ротами полка Шмеллинга, съ первымъ дивизиономъ легко-коннаго полка и Краковскою милиціею, при громкомъ восклицаніяхъ толпившагося въ городѣ народа. Замокъ и главная гауптвахта заняты уже были Россійскимъ авангардомъ. Всѣ прочіе незанятые пункты въ городѣ, Генераль-Маіоръ Коллинъ приказалъ немедленно занять мѣстной милиціею; размѣстивъ часть пѣхоты въ замкѣ, поставилъ онъ одну роту милиціи возлѣ главной гауптвахты, а кавалерійскій дивизионъ расположилъ на городской площади. Подъ вечеръ пришли три баталіона Россійской пѣхоты, съ двѣнадцатыо орудіями и 600 кавалеріи, болѣею частью Казачьихъ полковъ. Около 300 кавалеристовъ и пѣхота съ артиллеріею, отправлены были въ округъ воляго города Кракова, въ погоню за бѣжавшими мятежниками. Въ тотъ же вечеръ прибылъ въ Краковъ главноначальствующій Генераль Ридигеръ, съ которымъ Генераль Коллинъ имѣлъ совѣщаніе на счетъ принятія дальнѣйшихъ мѣръ.

— Фельдмаршалъ-лейтенантъ графъ Владиславъ Вбрна, 4-го числа, утромъ, пріѣхалъ въ Краковъ.

— Такъ какъ смутенія въ Галиціи совершенно уже прекратились, то полки, отправленные изъ Богеміи, Моравіи Силезіи и Австріи, къ границамъ Галиціи, снова возвратились на свои квартиры, за исключеніемъ нѣсколькихъ полковъ расположенныхъ въ Краковскомъ округѣ.

— Въ Силезской Газетѣ помѣщенъ слѣдующій отрывокъ изъ письма, писаннаго однимъ путешественникомъ, изъ Кракова, отъ 8 Марта: „Вчера, Краковъ былъ довольно оживленъ; въ 11 часовъ, происходила большаѣ парадъ. Императорско Россійскія войска, занимавшія караулы, смѣнены были Прусскими войсками. На главной площади стоитъ днемъ и ночью казачій пикетъ. Въ Краковѣ сосредоточено теперь очень много войскъ, которыя заняли подѣ постой почти всѣ мужскіе монастыри. Прусскія войска расположены въ части города, называемой Казимержъ; Россійскія заняли болѣею часть предместья Клепаржъ. Мостъ въ Подгуржѣ уже наведенъ. Сегодня вечеромъ давали въ театрѣ оперу: „Полковникъ Дотъ.“

Теперь сообщу вамъ нѣсколько подробностей о минувшихъ смутеніяхъ. Такъ называемое народное правленіе учредилось, поистинѣ, не извѣстно какъ. Публикѣ вовсе не были извѣстны имена четырехъ лицъ, подписавшихся на манифестъ, что побудило Вишневаго, съ пистолетомъ въ рукѣ, потребовать отъ Тысовскаго, чтобы онъ отказался отъ диктаторства; но будучи за это приговоренъ къ смерти, успѣлъ скрыться отъ поисковъ, и потомъ бѣжалъ въ Пруссію. Охранительная стража, сформированная изъ жителей, составляла оппозицію противъ народнаго правленія и диктатора. Въ Тарновскій округъ отправлена была депутація, состоявшая изъ монаховъ и духовенства, чтобы взбунтовать вѣрныхъ законной власти крестьянъ, но депутація эта встрѣтила на пути отрядъ австрійскихъ войскъ, и при стычкѣ многіе убиты, а духовные захвачены въ плѣнъ и отправлены въ Силезію. Когда Австрійскія войска заняли Подгурже, Диктаторъ выѣхалъ съ бѣлымъ знаменемъ, чтобы вступить въ переговоры, но его не хотѣли признать парламентаріемъ и потребовали депутаціи составленной изъ жителей. Между тѣмъ Россійскія войска подступали къ границѣ. Одинъ изъ крестьянъ Кракова каго округа раздалъ прокламацію къ жителямъ города. Диктаторъ убѣдился наконецъ, что болѣе нельзя держаться въ городѣ; въ ночь 3 Марта, замѣченный, въ занимаемомъ имъ домѣ, приговора къ отбѣзду, но зная грозный характеръ Диктатора, никто не смѣлъ о томъ спрашивать. Въ 4 часа утра, мятежники собрались и съ величайшею тишиною вышли изъ города по направленію къ Крешовицамъ.

Генераль-Маіоръ Collinъ приказалъ потомъ зъ какъ наибольшимъ поспѣхомъ поставить мостъ на Вислѣ. Нимъ еще эту операцію окончено, пришло около godziny четвертой по полудни kilku Cesarsko Rossyjskichъ штабовыхъ офицеровъ, wraz z hufcemъ Черкесовъ, зъ тамтѣй стороны brzegu, którzy udawszy się do Generala-Majora Collina, donieśli o zbliżeniu się znacznejъ zbrojnejъ siły Rossyjskiej. Generał-Major Collinъ kazałъ natychmiastъ swemuъ wojskuъ wystąpić pod broń, i wystawiwszy mостъ zъ przyłożeniemъ wszelkiejъ siły, wkroczyłъ wъ cztery kompanijeъ piechotyъ Schmelinga, zъ pierwszymъ dywizyоnemъ lekkiejъ jazdy i Krakowską milicją, wśródъ głoшnychъ okrzykówъ tłumnieъ cisnącego się ludu, do Miasta. Zamekъ i głównyъ odwachъ były przezъ Rossyjską przednią straż, ale tylko słabo osadzone. Wszystkie inne niezajęte stanowiska miasta, kazałъ Generał-Major Collinъ jakъ najspieszniejъ zająć milicji, a oddziałowiъ jazdyъ koczować na rynku. Za nadejściemъ nocy, przybyły trzy bataliony Rossyjskiejъ piechotyъ zъ 12 armatami, i niemalъ 500 konnicy, po większejъ częściъ Kozaków. Około 300 ludziъ konnicy i piechota zъ działamiъ ruszyła wъ okręgъ wolnego miasta Krakowa, wъ pogoń za zbiegłymiъ powstańcami. Późno wъ wieczórъ przybyłъ komenderujący Generałъ Rüdigerъ do Krakowa, zъ którymъ Generał-Major Collinъ naradzałъ się względemъ przedsięwzięciaъ dalszychъ kroków.

— C. K. Feldmarszałekъ-лейтнантъ, Hrabiaъ Władysławъ Wrbna, stanął d. 4-go zъ raną wъ Krakowie.

— Ponieważъ niespokojności wъ Galicyiъ zupełnie przytłumioneъ zostały, przetoъ полки, które zъ Czech, Morawii, Szląska i Austrii nadъ Galicyjską granicęъ komenderowaneъ były, zъ wyłączeniemъ kilkuъ полkówъ, wъ okręguъ Krakowskimъ konsystujących, dawneъ swojeъ zajmą stanowiska.

— *Gazeta Szląska* zawiera następujące opisanie Krakowa, zъ listuъ podróжного, pod datą 8-go Marca. „Wczorajъ Krakówъ dosyćъ byłъ ożywiony: o godzinie 11-ejъ odbywała się wielkaъ parada. Wojskoъ Cesarsko-Rossyjskie, które stało na warcie, zлuzowaneъ zostało przezъ wojskoъ Prusskie. Na wielkimъ rynkuъ biwakujeъ днемъ i nocąъ patrolъ kozacki. Liczbaъ wojskaъ konsystującegoъ terazъ wъ Krakowie, jestъ bardzoъ znaczna, i wszystkieъ klaszatoryъ męzkieъ zajęteъ są wъ części на kwatery. Wojskaъ Prusskieъ rozłożoneъ są на Kazimierzu, Rossyjskieъ zajęły wъ znacznejъ częściъ przedmieścieъ Kleparz. Mostъ doъ Podgórzaъ jużъ stanął; dziśъ wieczoremъ przedstawionoъ wъ Teatrzeъ „Córkeъ regimentu.“

Tuъ niechajъ znajdąъ jeszczeъ miejsceъ niektóreъ szczegóły oъ przeszłychъ rozruchachъ. Takъ zwanyъ Rządъ Narodowyъ zorganizowałъ się, choćъ właściwieъ nieъ wiadziаnoъ jak? Czteryъ naъ manifesteъ podpisaneъ osoby, byłyъ ogólowiъ wcaleъ nieznanе, coъ spowodowałaъ Wiszniewskiegoъ doъ zażądaniaъ odъ Tyrowskiego, zъ pistoletemъ wъ rękę, dyktatury, gdyъ zaśъ zaъ tenъ czynъ naъ śmierćъ skazanymъ został, udałoъ mu sięъ zemknąć i schronić się do Pruss. Strażъ bezpieczeństwa, uformowana przezъ obywateli, tworzyłaъ niejakaъ opozycjęъ przeciwъ Rządowiъ Narodowemu i Dyktaturze. Abyъ wyciągnąćъ stronę, wysłanoъ doъ nichъ uroczystąъ deputacyą, złożoną zъ mnichów i świeckichъ duchownych, którejъ jakoъ strażъ bezpieczeństwaъ przydanoъ oddziałъ Krakusów. Deputacyaъ ta на drodze doъ Bochniъ została przezъ wojskaъ Austriackieъ napadniętą, wieluъ straciłoъ życie, więzyъ zaśъ jakoъ jeńcówъ odesłano doъ Szląska. Poъ zajęciuъ Podgórzaъ przezъ wojskaъ Austriackie, wyjechałъ doъ nichъ Dyktatorъ zъ białąъ chorągiewką, abyъ rozpocząćъ układy; nieъ chcieliъ jednakъ zъ nimъ traktować, jakoъ zъ parlamentarzem, aleъ żądanoъ deputacyiъ złożonejъ zъ obywateli. Tymczasemъ wojskaъ Rossyjskieъ zbliżyły się kuъ granicy; jedenъ zъ kniоtkówъ Okręguъ Krakowaъ rozdałъ proklamacyę doъ obywateliъ miasta. Dyktatorъ przekonałъ się oъ niemożnościъ dłuższegoъ utrzymania się wъ Krakowie, wъ nocyъ bowiemъ 3-goъ marcaъ spostrzegłaъ strażъ bezpieczeństwa, że wъ pałacuъ Rządowymъ wszystkoъ przygotowanoъ doъ podróży, chociaъ niktъ, zъ zająćъ tyrańskiъ sposóbъ myśleniaъ Dyktatora, nieъ śmiałъ się o toъ zapytać. Okołoъ 4 ejъ ranoъ zebrali sięъ rokoszanie i wъ największejъ cichościъ opuściliъ miasto, udającъ się kuъ Krzeszowicomъ.“

— Въ той же газетѣ сообщаютъ слѣдующія подробности о Тиссовскомъ: „Получивъ въ Лембергѣ степень обоихъ правъ, онъ вступилъ потомъ въ должность управляющаго имѣніемъ въ Силезіи. Только по случаю попалъ онъ въ трехдневные Диктаторы. Главныя его занятія состояли въ составленіи статей для газетъ,—корректурѣ статей для французскихъ журналовъ и въ чтеніи романовъ Евгения Сю и Г-жи Жоржъ Зандъ.

12 Марта.

Изъ Подгуржа уведомляютъ, что туда прибылъ, 9 числа, Австрійско-Галиційскій Генераль-Губернаторъ Эрцгерцогъ д'Эсте, который, какъ слышно, вступилъ въ переговоры съ Королевскими комиссарами, графомъ Лазанскимъ и Залевскимъ, касательно нынѣшнихъ обстоятельствъ, а съ фельдмаршаломъ графомъ Врбна, о распоряженіяхъ по военной части. Говорятъ, что эрцгерцогъ отозвался, что находящихъ ся теперь въ Галиціи войскъ, весьма достаточно для обезпеченія тамъ спокойствія. Уже послѣдовало распоряженіе, дабы десяти тысячный корпусъ, подъ начальствомъ фельдмаршала графа Врбна, немедленно приступилъ къ общему обозоруженію жителей этой страны. Предъ отъѣздомъ Эрцгерцога изъ Лемберга, являлись къ нему депутаты отъ дворянства Галиціи, съ просьбою, о представствѣ у Австрійскаго Двора въ пользу тамошнихъ дворянъ, участвовавшихъ въ мятежѣ; но эрцгерцогъ предоставилъ депутатамъ обратиться о томъ съ прошеніемъ въ Вѣну.

Франція.

Парижъ, 9 Марта.

Послѣ совѣщанія министровъ, на которомъ председательствовалъ Король, отправлено изъ министерства иностранныхъ дѣлъ много депешей въ столицы сѣверо-восточной Европы. Вечеромъ, Король и Королева въ первый разъ посетили нынѣшнюю выставку въ Луврѣ, которая еще не была открыта для публики.

— Говорятъ, будто бы нѣкоторые итальянскіе правительства просили французскій кабинетъ, чтобы онъ членовъ комитета юной Италіи подчинилъ строгому надзору, на что Г. Гизо и изъявилъ свое согласіе.

— Изъ церковной области сообщаютъ, что въ Пизарѣ арестовали слишкомъ 50 человекъ; Австрія выдала, будто бы, 22 выходцевъ, участвовавшихъ въ римскихъ смятеніяхъ, и скрывшихся въ городѣ Фюме, въ Далмаціи.

— Изъ Альжира пишутъ отъ 3 с. м., что Абд-эль-Кадеръ опять появился въ Кабилии, и роздалъ прокламаціи къ туземцамъ, призывая ихъ на войну за вѣру.

— Изъ Константины, отъ 27 Февраля, пишутъ слѣдующее: Абд-эль-Кадеръ по цѣлому краю разсылалъ прокламаціи, въ коихъ уведомляетъ, что вскорѣ возвратится съ значительными силами. Одинъ изъ отрядовъ этихъ войскъ имѣетъ, подъ его личнымъ предводительствомъ, атаковать Константину, другой, подъ начальствомъ Шерифа Си-Мука, овладѣть Сетифомъ, третій наконецъ, предназначенъ для взятія Мадшааы подъ начальствомъ Бенъ-Абд-эс Салемъ-Бордша. Нѣкоторые изъ кабилскихъ начальниковъ препроводили эту прокламацію къ французскому начальству, увѣряя его въ своей непоколебимой вѣрности. Все вообще полагаютъ, что Абд-эль-Кадеръ намѣревается поселиться въ Кабилии, съ тѣмъ, чтобы въ одно время угрожать Константинополю и Альжирской провинціямъ, и потому не лзя быть увѣреннымъ въ Кабилахъ, которые покрывая вліянію своихъ начальниковъ, признаютъ, можетъ быть, его власть, и не откажутъ ему въ помощи.

10 Марта.

Вчера вечеромъ, происходилъ въ Тюльери совѣтъ министровъ, послѣ котораго разославо было нѣсколько курьеровъ.

— Въ *Courrier Français* утверждаютъ, что парламентъ будетъ закрытъ 10 Іюня, а новые выборы начнутся 6 Іюля.

— Сегодня, въ палатѣ депутатовъ, военный министръ предложилъ два проекта постановленій: первый о наборѣ 80,000 рекрутъ, а послѣдній, о назначеніи дополнительнаго кредита на содержаніе войскъ. Потомъ палата, по предложенію Г. Демус-

— Таъ газета подаетъ слѣдующіе подробности о Тыссовскомъ: „We Lwowie uzyskawszy stopień doktora obojga prawa, przyjął później obowiązki komisarza dóbr Szląskich. Jedyńie tylko przypadek oddał w ręce jego władzę trziedniowego Dyktatora. Główne jego zatrudnienie polegało na redagowaniu gazet, korygowaniu artykułów do dzienników francuzkich, i czytaniu romansów Eugeniusza Sue i pani Georges Sand.

Дня 12 марта.

Ведлугъ donesienъ z Podgórza. Jego Królewska Wysockość Jeneralny Gubernator Galicyi, Arcy-Xiążę d'Este, przybył tam d. 9-go. i jak słysząc, naradzać się ma z Konsyliarzami Królewskimi, Hrabią Łazanскимъ и Zalewskimъ, względem obecnego stanu rzeczy, a z Feldmarszałkiem Porucznikiem Hr. Wrbna, względem rozporządzeń wojskowych. Arcy-Xiążę zapewnić miał, że przeznaczone posiłki wojskowe są aż nadto dostateczne do utrzymania spokojności w Galicyi. Tymczasowie zaś postanowiono, że ruchomy korpus z 10,000 ludzi złożony, pod dowództwem Feldmarszałka Hr. Wrbna, niezwłocznie rozpocząć ma działania swoje w celu powszechnego rozbrojenia kraju. Jeszcze przed wyjazdem Arcyxięcia ze Lwowa, deputacya szlachty Galicyjskiej udała się do Jego Królewskiej Wysockości z prośbą, aby u dworu Cesarzkiego wstawił się za zbuntowaną szlachtą Galicyjską. Arcy-Xiążę odesłał ją z tą prośbą do Wiednia.

Франція.

Парижъ, 9 марта.

По послѣдней радѣ Министровъ, которая odbywała się pod przewodnictwem Króla, wysłano z ministerstwa spraw zagranicznych, liczne depesze do stolic północnej i wschodniej Europy. Wczorzem, Król i Królowa zwiędzili po raz pierwszy, nieotwartą dotychczas dla publiczności, tegoroczną wystawę sztuk pięknych w galeryi Luwru.

— Слышавъ, że niektóre rządy włoskie prosiły gabinet francuzki, ażeby członków Komitetu „Młodej Italii“ poddał pod ścisły dozór, do czego też P. Guizot miał się przychylić.

— Z państwa Kościelnego donoszą, że w Pesaro aresztowano około 50 osób. Austria miała też wydać 22 wychodźców, którzy należeli do wypadków w Rimini i uciekli do miasta Fiume w Dalmacyi.

— Donoszą z Algieru, pod dniem 3-m marca, że Abd-el-Kader zjawił się na nowo w Kabylji, i że wydał odezwę do tamecznych ludów, zachęcając je do wojny świętej.

— Otrzymałiśmy następujące wiadomości z Konstantyny, z dnia 27 lutego: „Abd-el-Kader cały kraj zasypał odezwami, w których donosi, że niebawem powróci na czele wojsk potężnych. Jeden z oddziałów wojsk jego, pod osobistym przewodnictwem Emira, ma uderzyć na Konstantynę, drugi, pod naczelnictwem Szeryfa Si Muka, ma zdobyć Setif, trzeci nakoniec, przeznaczony jest na zdobycie M. dszany, mając za wodza Beni Abd-es-Salem-Bordża. Kilku naczelników Kabylskich, odesłało te odezwy do władz francuzkich, zapewniając zarazem o swęj niezłomnej wierności. Sądzą powszechnie, że Abd-el-Kader zamysła osiedlić się stałe w Kabylji; mniema bowiem, że jednocześnie będzie mógł zagrażać prowincjom: Konstantynskiej i Algierskiej; nie mamy zatem najmniejszej pewności, czy Kabylowie, ulegający wpływowi swoich naczelników, nie zechcą uznać władz, przez niego ustanowionych, i udzielić mu pomocy.“

Дня 10 марта.

Wczoraj wieczorem odbyła się także narada gabinetowa w Tuileries, po której ukończeniu znowu rozosłano gonców.

— Kuryer Francuzki utrzymuje, że Izby zamknięte i rozwiązane zostaną 10 czerwca, i że 7-go lipca rozpoczną się ogólne wybory.

— Dzisiaj w Izbie Deputowanych Minister wojny przedstawił dwa projekta do praw, pierwszy o pobór 80,000 ludzi za rok 1846, drugi o utworzenie kredytu dodatkowego na pensye wojskowe. Izba, postanowiwszy na wniosek P. Desmousseaux de Givré, wziąć jeszcze pod rozprawę pra-

со де Живре, положила рассмотреть законы о рыбной ловле: затем рассматривала проект постановления о пошлинах на свекловичный сахар, и утвердила почти безъ преувеличений первые 6 параграфовъ этого проекта.

— Здесь составляется теперь общество, которое намеревается собрать посредствомъ акций, нѣсколько миллионовъ, и за эту сумму взять въ содержаніе всѣ театры въ департаментахъ. Проектъ этотъ представленъ министру внутреннихъ дѣлъ.

— Войска назначенныя въ Мадагаскарскую экспедицію, получили другое порученіе.

12 Марта.

Сегодня утромъ, герцогъ Омальскій отправился въ Тулонъ, откуда отплыветъ въ Африку. Герцогу будетъ сопутствовать зять его, герцогъ Саксенъ-Кобургскій.

— Въ Нейльскій паркъ привезена прекрасная флотилія составленная изъ судовъ, построенныхъ въ Трепортѣ. Говорятъ, что флотилія эта привезена для употребленія Королевы Викторіи, во время пребыванія Е. В. въ Парижѣ.

— На круглой площади, предъ воротами *l'Etoile*, будутъ поставлены 12 бюстовъ маршаловъ имперіи.

— Недавно скончался здѣсь Маркизь Богарне, шуринъ Императрицы Жозефины и отецъ г-жи Лавалетъ, 90-ти лѣтъ отъ роду.

А н г л і я

Лондонъ, 10 Марта.

Донесенія изъ Соединенныхъ Штатовъ произвели вредное вліяніе на биржу. Фонды понизились 1-мъ проц. Въ *Morning-Post* пишутъ въ этомъ отношеніи слѣдующее: Последнія извѣстія изъ Соединенныхъ Штатовъ неблагоприятны всѣхъ тѣхъ, которыя донынѣ была оттуда получаемы. Президентъ Полкъ отринувъ предложеніе на счетъ третейскаго суда. Поведеніе Вашингтонскаго кабинета предвѣщаетъ войну, и даже сомнительно, чтобы дальнѣйшія уступки со стороны Англіи привели къ перемирію, и не породили бы увеличенія претензій американскаго правительства.

— Во второмъ изданіи газеты *Times* сообщаютъ частное извѣстіе изъ Нью-Йорка отъ 11-го Февраля, слѣдовательно двумя днями позже вчерашняго. 9-го числа, палата представителей кончила свои пренія по вопросу объ Орегонской землѣ, и утвердила слѣдующія, недружелюбныя для Англіи, постановленія: 1) Сенатъ и палата представителей Соединенныхъ Штатовъ опредѣлили, чтобы президентъ Соединенныхъ Штатовъ извѣстилъ Великобританское правительство, что конвенція, между Сѣверо-Американскими Соединенными Штатами и Великобританіею заключенная въ Лондонѣ 6 Августа въ 1827 году, и касающаяся земли, при юго-западной границѣ Америки, на западъ отъ скалистыхъ горъ лежащей, черезъ 12 мѣсяцевъ послѣ объявленія о томъ, имѣть быть лишена дѣйствующей силы и уничтожена. 2) Далѣе опредѣлили, что этимъ нѣсколько неограничивается право обѣихъ договаривающихся сторонъ возобновить или продолжать переговоры, съ цѣлію миролюбиваго улаженія спора объ Орегонской землѣ. Вопросъ этотъ и въ сенатѣ, повидимому, рѣшенъ будетъ въ томъ же духѣ.

11 Марта.

Третьяго дня, нижняя палата согласилась на первое чтеніе билля сэръ Роберта Пилля, о привозѣ хлѣба изъ-за границы; на засѣданіи же 16-го числа, билль этотъ будетъ читанъ вторично. Послѣ того, палата преобразовалась въ тайное отдѣленіе, для рассмотрѣнія измѣненій въ тарифѣ, предлагаемыхъ первымъ министромъ, и для составленія доклада по сему предмету, на засѣданіи 13-го числа. Наконецъ палата, безъ собиранія голосовъ утвердила нѣсколько статей бюджета военнаго министерства.

— По послѣднимъ извѣстіямъ изъ Ост-Индіи, Раджа-Путіалахъ казнень; ибо обнаружилось, что онъ составилъ заговоръ къ ниспроверженію англійскаго правленія.

— Въ Ливерпульѣ, въ минувшую Пятницу, былъ большой пожаръ, отъ котораго сгорѣла известная фабрика Г. Мура.

во о рыболовствѣ, заняла się настѣпнѣ проектомъ права о опѣачѣ од cukru burakowego, i затвердила правѣ безъ розправъ, пѣрwsze 6 artykułów tegoż projektu.

— Утворило się obecnie товарищество, мающее заміар зebrać przez akcyę kilka milionów, i objąć dyrekcją wszystkich teatrów departamentowych. Projekt ten przelożony został Ministrowi spraw wewnętrznych.

— Wojska przeznaczone do Madagaskaru, otrzymały inne polecenie.

Дня 12 марта.

Хиангъ Аумале выехалъ днѣ рано зъ Парыжа, удаѣає się do Tulonu, zkąd odplynie do Afryki. Z pomienionym Хиангомъ pojedzie jego szwagier, Хиангъ Саско-Кобургскій.

— Do parku w Neuilly sprowadzono prześlizną flotyllę, złożoną z kilku statków wybudowanych w Tréport. Flotylla rzeczona ma, jak mówią, służyć do użytku Królowej Wiktoryi, podczas pobytu jej w Paryżu.

— Na placu okrągłym przed bramą „l'Etoile“, wystawione będą pomniki dwunastu Marszałków z czasów Cesarstwa.

— Przed niejakim czasem umarł tu Margr. Beauharnais, szwagier Cesarzowej Józefiny, a ojciec pani Lavalette, w 90-m roku życia swego.

А н г л і я.

Лондонъ, 10 марта.

Видомосі зъ Становъ Зъднотчоныхъ вывары шкодливы впыль на гѣлдѣ. Папѣры спадлы о 1 проц. *Morning-Post* писзе въ томъ възгледѣ: „Остатнѣ новынѣ зъ Становъ-Зъднотчоныхъ сѣ наѣгосзе, ѣакѣ дотычезасъ зтамъдъ отръзано. Презыдентъ Полкъ одрзучѣлъ пропозыцѣя възгледомъ сѣду полубовного. Постѣпованѣе габнету Вашингтонскаго заповѣда безпосредну войну, і вѣтпѣе навѣтъ налѣзѣ, чы далзе поволносѣ зъ строны Англіѣ допродавзлыбы до поѣднанѣа, а нѣ выволалы рачѣзѣ вѣкшыхъ тылко јесзче претензы рѣду амерѣканскаго.“

— Другое выданіе газеты *Times*, zawiera dziś prywatne wiadomości z New-Yorku, z d. 11 lutego, a więc o 2 dni późniejsze od wczorajszych. Izba Reprezentantów zakończyła d. 9 rozprawy swoje nad kwestją dotyczącą Oregonu, i przyjęła następujące, dla Anglii nieprzyjazne rezolucje: „Senat i Izba Reprezentantów Stanów - Zjednoczonych Ameryki w kongresie zebrane, uchwały, aby Prezydent Stanów-Zjednoczonych zawiadomił rząd W. Brytanii że konwencja, między Stanami-Zjednoczonymi a W. Brytanią, pod d. 6 sierpnia 1827 roku w Londynie zawarta, a dotycząca kraju przy północno-zachodniej granicy Ameryki, na zachód gór skalistych leżącego, w przeciągu 12 miesięcy po uczynioném zawiadomieniu ma być unieważniona i zniesiona. Dalѣj uchwalono, że przez to bynajmniej niema być ograniczone prawo obu stron kontraktujących do wznowienia lub dalszego prowadzenia układowъ, celemъ załatwienia w zgodny sposób sporu o krajnę Oregon. Zdaje się, że i w Senacie, kwestya ta w tymъ samymъ duchu rozstrzygnięta będzie.

Дня 11 марта.

Онегдажъ. Изба Нізша ухвалѣла пѣрwsze оdczytanie билу Sir R. Peel o wprowadzeniu zboża zagranicznego; posiedzenie zaś w dniu 16 przeznaczyła na wysłuchanie drugiego odczytania. Następnie zmienila się w tajny wydział, w celu zajęcia się roztrząsaniem zmianъ w taryfie, proponowanychъ przez пѣрwszego Ministra, і zdania sprawy o tymъ przedmiocie na posiedzeniu publicznémъ d. 13. Nakoniecъ bezъ głosowania, uchwalała kilka rozdziałówъ budżetu dla ministerstwa wojny.

— W ostatnichъ wiadomościachъ z Indyi donoszą, że Radszah Puttialah został powieszony, odkryto bowiem, iż knował spisek na obalenie władzy angielskiej.

— W zeszły Piątek, był w Liverpool wielki pożar, w skutku którego spłonęła znakomita fabryka mydła P. Moore.

БЕЛЬГИЯ.

Брюссель, 4 Марта.

Вчера, по полудни, все министры подали в отставку. Так как кабинет не мог согласиться во всем на счет закона о второстепенном воспитании, то признали справедливым, чтобы не один, а все подали в отставку, дабы таким образом Король имел полную свободу при образовании нового кабинета. Вообще думают однако же, что большая часть из сих министров, кои расположены в пользу католического мнений, вступить снова в состав предстоящего кабинета.

6 Марта.

Здесь безпрестанно занимаются составлением нового кабинета; если в течение нескольких дней, кабинет не будет составлен, то палаты, после утверждения бюджета, отерочат свои заседания.

— В *Journal de Liège* предсказывают, что министерский кризис кончится по удалении г-на Малу из министерства, и при поступлении на его место г-на Мерсье. В других журналах утверждают, что нынешнее министерство останется в прежнем своем составе, потому что один из министров примирился с своими товарищами.

ИТАЛИЯ.

Рим, 2 Марта.

28-го Февраля, в 8 часов утра, прибыл в Римскую гавань Чивита-Веккия, паровый фрегат „Бессарабия“ на коем находился Его Императорское Высочество Великий Князь Константин Николаевич. Как только примитили Российский фрегат, с Пискакого брига Сан-Петро, тотчас начали отдавать салют, и Папский Делегат Рини, с начальником порта, отправился на пароход „Бессарабия“ с приветствием к Его Высочеству. В минуту выхода на берег Августейшего Гостя, происходила пальба с береговых укреплений. Отдохнув некоторое время в Чивита-Веккии, Его Высочество отправился в Рим, куда и изволил прибыть поздно вечером. Путешественники обыкновенно забывают прямо на свои квартиры, но Его Высочество поступил иначе: пройдя через Каваледжерские ворота и мимо статуи Августа, Его Высочество прибыл в Базилику Св. Петра, и осмотрев с вниманием это огромное здание, вмещающее в себя художественные произведения всех веков, объявил находившемуся при нем прелату, что виденное надлежит превосходить все то, что Его Высочество воображал себе о соборе Св. Петра. Оттуда Его Императорское Высочество отправился мимо форта Ангела, в Мелонскую гостиницу. В свите Его Высочества находится 22 osoby, из знатных Российских фамилий. Третьего дня, Великий Князь, в сопровождении свиты, посетил Его Святейшество Папу, которому был представлен Российским Посланником, Тайным Советником Бутеневым. Как прием так и прощание были равномерно умиротворены. Вечером того же дня, у Российского Посланника был блистательный бал, превосходивший величием своим все балы последнего времени. Вчера у Его Императорского Высочества был большой обед на 130 osób, к которому приглашены были члены дипломатического корпуса. Князь Волконский и Князь Гагарин ожидали Его Высочество в Чивита Веккио, откуда на пароход „Бессарабия“ возвратились в Палермо. Его Высочество пробудет в Риме три недели.

Анкона, 28 Февраля.

Так как все кажется убеждает, что итальянские заговорщики хотели в церковной области причинить новыя смуты, то власти предприняли нужные меры предосторожности, и вследствие сего, в Пезаро арестовали 27, а в Фано 4 подозрительных лиц.

БЕЛЬГИЯ.

Bruxella, 4 marca.

Вчера по полудню все министры подали свое димиссии. Поскольку кабинет не мог согласиться на одно под взглядом права о воспитании подрядном, прето uznano за сласне, by nie jeden, ale wszyscy razem Ministrowie podali się do dymissji, iżby przeto korona miała wolne ręce przy tworzeniu nowego gabinetu. powszechnie jednak sądzą, że większa część tych Ministrów, którzy należą do zdania katolickiego, wejdą na nowo do przyszłego gabinetu.

Dnia 6 marca.

Ціагле ту czynią zabiegi, w celu utworzenia nowego gabinetu; jeżeli tenże w przeciągu dni kilku nie przyjdzie do skutku, Izby, po uchwaleniu budżetu, odroczą swe posiedzenia.

— *Journal de Liège* zapewnia, że całe przesilenie gabinetowe ograniczy się na poruczeniu ministerstwa Pana Malou, nowemu członkowi gabinetu, P. Mercier. Inne dzienniki utrzymują, że dotychczasowy gabinet zostanie przy sterze rządu, z powodu, że jeden z jego członków, porozumiał się i pojednał z kolegami.

ВОСНУ.

Рым, 2 марта.

Дня 27 го лутега о 8 ѣ рано, przybył z Palermo do portu Rzymskiego Civitavechia, parostatek *Bessarabia*, wiozący Jego Cesarską Wysokość Wielkiego Xiecia Konstantego Nikolaiewicza. Papieński bróg wojenny *St-Pietro* dawał ciągle salwę z dział jak tylko ukazała się bandera *Bessarabii*, a delegat Rini udał się z komendantem placu na pokład, dla powitania Jego Cesarskiej Wysokości. Podczas wylądowania Dostojnego Gościa, baterie nadbrzeżne również dawały ognia. Po kilkochwilowym zabawieniu w Civitavechia i przyjęciu honorów wojskowych, J. C. W. udał się do Rzymu, gdzie przybył dość późno po południu. Inni podróżni zwykle zajeżdżają prosto do hotelu, ale J. C. W. uczynił inaczej. Przez bramę Cavalleggeri i mimo obelisku Augusta, udał się naprzód do Bazyliki św. Piotra, a obejrzawszy szczegółowo tę olbrzymią budowę, zawierającą w sobie arcydzieła sztuk wszystkich wieków, oświadczył przewodniczącemu Kanonikowi, iż rzeczywistość przewyższyła wyobrażenie, jakie sobie Jego Cesarska Wysokość tworzył o kościele św. Piotra. Stamtąd powoży J. C. W. udał się mimo zamku Anioła, do hotelu Meloni. Orszak Dostojnego Podróżnego składa się z dwudziestu dwóch najznakomitszych Rossyan. Onegdaj, J. C. W. ze znakomitszymi osobami swego orszaku; odwiedził Ojca św., któremu był przedstawiony przez Radcę Tajnego Buteniewa. Przyjęcie, równie jak pożegnanie było serdeczne. Wieczorem tegoż dnia, w pałacu Poselstwa Rossyjskiego, dany był świetny bal, przewyższający przepychem wszystkie, jakie w tej porze tu dawano. Wczoraj, J. C. W. dawał w swym mieszkaniu obiad na 180 osób, na który zaproszono tutejszych dyplomatów. Xiążęta: Wołkowski i Gagarin oczekiwali J. C. W. w Civitavechia skąd parostatkem *Bessarabia* wrócili do Palermo. J. C. W. zabawi w Rzymie trzy tygodnie.

Анкона, 28 лутега.

Ponieważ wszystko zdaje się przekonywać, że spiskowi włoscy chcieli wywołać w państwie Kościelnym nowe rozruchy, przeto władze przedsięwzięły potrzebne środki ostrożności, i skutkiem tego aresztowano w Pesaro 27 podejrzanych osób, a w Fano 4.